
DOKURCZANIE (1) *sb n*

I sg dokurczaniem.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. dokurczyć.

Naleganie, przynaglanie: poślął [król polski] do Papieża prosiąc/ aby korony nie dawał do Litwy/ iakoż Papież za częstym dokurczaniem Pánow Polkich/ Sigmuntowi Cefarzowi/ y Witołdowi o koronę lię więcey itarác zákazał StryjKron 562.

Synonimy: dokuczanie, dopiekanie, dopieranie, pobudzanie, poduszczanie, popychanie, staranie, usielowanie.

BZ